

som medførte, at Nørrebro vilde være det heldigste Punkt til at anlægge Banegaarden paa, idet nemlig de tre store Høveaarer — Gøttersgade fra Kongens Nytorv, Rjødsmagergade fra Amagerstorv og Nørregade fra Gammeltorv — løbe sammen ved Nørrebro og saaledes hele Personførbjelen falder sammen i eet Punkt, hvorfra den atter vil udstraae til de Gader paa Nørrebro, som ere anlagte eller i Begreb med at opstaae. I saa Tilfælde maatte Banen svinge ud — da enhver Banegaard idetmindste maa holde 1,000 Alen i lige Linie — temmelig meget hen mod Vesterport mellem de to Søer, der danne Rjødshavns Vandværk. Jeg kom imidlertid i saa Henseende kun med et Forslag, men da Bestyrelsen gik ind derpaa, saa fik jeg med megen Flid, tør jeg sige, og Held tilveiebragt de dertil nødvendige Betingelser, idet jeg fra Finansministerens Side mødte den største Smøbekommen med Hensyn til det Staten tilhørende Terrain, som vilde kunne vederlægges ved Magelæg med det Terrain, der tilhører den nuværende Bane, og som for Rjødshavns Fortifikation har fuldt saa stor Betydning, som det Terrain, der ligger ved Nørrebro, ja endog langt mere, da det er uden Bestyttelse af Søerne, og ligeledes fra Krigsministeriets Side, der indrømmede Det til at bygge paa det Terrain, der hidtil har været betragtet som en Helligdom i fortifikatorisk Henseende, idet det gav sit Samtykke til at opføre en grundmuret Banegaard med flere Etager der, uden saaledes som med Hensyn til Vandværket at skulle anlægge Fæstningsværker udenfor samme og heller ikke som med Hensyn til Kommunehospitalet mod at udlægge Plads til saadanne Udenværker, der maatte kjøbes, men kun mod at paatage sig den Forpligtelse, at erhverve Grunde til saadanne Fæstningsværker, i Tilfælde af, at Rjødshavns Fæstning som saadan skulde sættes i Forsvarsstand mod en Fjende — en Forudsætning, der efter min Mening ikke vil indtræde — og naar denne Deel af Fortifikationen nedlægges, saa vil ogsaa denne Forpligtelse bortfalde. Jeg nævner dette udtrykkeligt, fordi jeg vedkjender mig, at jeg hører til dem, der ønske, at dette Spørgsmaal engang maatte finde sin Løsning, og at det vigtige Terrain, der nu indtages af Boldene, Stadsgravene og Glaciet, maatte

blive overgivet til en nyttigere Anvendelse, end det for Diebliffet har. Jeg troer, at denne Underhandling, om den end ikke har ført til Andet, saa dog har bragt os et meget stort Skridt nærmere dette Maal ved den fuldkomne Anerkjendelse af, at Fæstningsværkernes nuværende Betsaffenhed ikke fyldestgjør Forbringer, som knyttet til en Fæstning. Smidlertid da Sagen kom for, forandrede Bestyrelsen sin Mening, og Sagen kom for en Generalforsamling, hvor det blev besluttet, at Banegaarden skulde blive paa sin nuværende Plads. Jeg havde ikke opstillet uden som et Vink, at Banen skulde gaae til Nørrebro, og kun fastholdt, at den umiddelbart maatte svinge ud ved Ladegaardens ad den Dæmning, som allerede er under Bygning, og som de fleste af de Herrer vistnok allerede have seet. Jeg har troet, at det var rigtigt fra Regjeringens Standpunkt at lade Selskabet i den Henseende fuldstændig raade. Jeg har givet det mit Raad og har skaffet alle de Betingelser tilveie, som det ønskede, og som jeg ogsaa erkjender, at det var berettiget til at fordre, før det tænkte paa Planens Udførelse. Jeg har ikke søgt at fastholde det Samtykke, som det allerede havde givet, men saasnart jeg mærkede, at Selskabet havde forandret Mening, gav jeg det frie Hænder, og jeg benyttede ikke de mange Midler, hvoraf Indenrigsministeren er i Besiddelse, idet flere af Bestyrelsens og Kontrolkomiteens Medlemmer ere ansatte af Ministeriet, der desuden selv eier et meget betydeligt Antal Aktier — kort sagt ikke noget Middel til at indvirke paa den endelige Beslutning, og da Sagen efter min Mening faldt meget uheldigt ud, saaledes at man blev ved den gamle Banegaard, saa antog jeg derved Resultatet som givet og medvirkede til nu at udføre denne Beslutning. Saaledes stod Sagen, indtil jeg for ganske kort Tid siden den 7de November 1862 modtog en Skrivelse fra Oberstlieutenant Dreier, som er kongevalgt Medlem af Bestyrelsen, hvori han erklærede, at de nærmere Bestræbelser for at faae en tilstrækkelig Banegaard bragt til Udførelse paa den nuværende Station havde viist sig at være uiværksettelige og umulige. Dette havde været mange sagkyndige Folks Mening, men Bestyrelsen havde paa General-